Dosarul nr.1-79/2024
1-24040562-108-1-12042024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

01 iulie 2025 or. Ștefan Vodă
Judecătoria Căuşeni, sediul Ștefan Vodă
În componenţa:
Președintele ședinței, judecător Olesea Ciocîrtă-Rusu
Grefier: David Bulai
Cu participarea:
Procurorului Vladislav Guzic
Avocatul părții vătămate Eugeniu Cotovici
Apărătorului inculpatului Lilian Zavalișca
Inculpatului Timoșenco Igor ***** prezent prin videoconferință

a judecat în ședința de judecată închisă, cauza penală de învinuire a lui,

Timoșenco Igor *****, a.n.*****, IDNP:***** dom. rl. Ștefan Vodă, s. *****, cetățean al Republicii Moldova, concubinaj, 4 copii minori la întreținere, studii medii speciale, nu deține grade de invaliditate, nesupus militar,

- *condamnat prin Sentința Judecătoriei Căuşeni sediul Ştefan Vodă din 25 martie 2025, la 2 ani 6 luni închisoare, la moment se deține în Penitenciarul nr.13 mun.Chișinău, sentința fiind contestată.*

de comiterea infracțiunii prevăzută de art.173 alin. (1) Cod penal al R. Moldova,

Durata examinării cauzei 11.04.2024 – 01.07.2025.

Procedura de citare legală executată.

Acuzatorul de stat din cadrul Procuraturii Căuşeni oficiul Ştefan Vodă, Vladislav Guzic, a solicitat recunoașterea inculpatului Timoșenco Igor, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 173 al. (1) Cod penal cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

*Avocatul părții vătămate *****, Eugeniu Cotovici* a susținut poziția acuzătii.

Inculpatul Igor Timoşenco şi apărătorul acestuia, avocatul Zavalişca Lilian au solicitat emiterea sentinței de achitare din motiv că nu sunt întrunite elementele componente ale infracțiunii imputate.

În baza materialelor din dosar și a probelor cercetate în ședința de judecată, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă :

1. Timoșenco Igor *****, la data de 19.12.2023 în jurul orei 20:00, aflîndu-se în stare de ebrietate alcoolică la domiciliul său situat în s. *****, rl. Ștefan Vodă, împreună cu verișoara concubinei sale, ***** și fiica minoră a acesteia, care locuia temporar la ultimul pe motiv că, nu avea loc permanent de trai, acționînd cu intenție directă, îndreptată spre hărțuirea sexuală a lui *****, s-a apropiat de ultima în timp ce

dormea împreună cu fiica sa pe un pat, unde a început a o atinge cu mînile pe piept și picioare, după care trezind-o din somn a pretins să întrețină un raport sexual cu el, creând o atmosferă neplăcută, ostilă, degradantă, umilitoare și insultătoare pentru aceasta.

Urmare a refuzului de a întreține actul sexual expus de către *****, Timoșenco Igor, pe timp de noapte, i-a comunicat acesteia să-și strîngă hainele și să părăsească domiciliu împreună cu fiica sa minoră, ce și a făcut.

2. *Fiind audiat în ședința de judecată inculpatul Timoșenco Igor, prin intermediul videocenferinței* a declarat că ***** este verișoara concubinei sale Rita. Ea a stat la ei două săptămâni. Cazul consideră el că a avut loc în anul 2024. Nu ține minte data dar în acea zi fusese la lucru, a servit un pahar cu vin. Cînd s-a întors acasă era Dorina cu fiica minoră, Rita concubina nu era acasă. A întrebat-o pe Dorina unde e concubina și ultima i-a zis că e la Clava. A întrebat-o dacă are ce să mănînce și ea i-a zis că este borș. El s-a dus a mîncat apoi s-a dus în pat și se juca cu copii lui mici. Între timp i-a propus Dorine să întrețină o relație sexuală, la care ea a refuzat și el se juca mai departe cu copii. A ieșit să fumeze, nu avea chibriți și a mers la verișorul lui Dorina cu familia Motoc. După ce a fumat s-a întors acasă. Cît a stat la ei Dorina cu fiica, concubina lui, i-a dat haine și încălțăminte de la copiii lor, iar ea le-a dat în foc. El și-a adus aminte de acel moment și i-a zis Dorinei ”dacă nu ești mulțumită atunci i-ați hainele și pleacă de acasă”. Ea a plecat împreună cu fetița și după ceva timp, concubina împreună cu Dorina și doi polițiști, au venit la ei acasă. Concubina a început să-l lovească peste față întrebîndu-l de ce a procedat așa. La ce el i-a răspuns că numai i-a propus. La poliție n-a povestit despre cazul cu încălțămintea deoarece era servit.

Recunoaște numai faptul că i-a propus să întrețină raport sexual, alte fapte nu recunoaște. Menționează că nu a atins-o cu mîna pe Dorina, ea era împreună cu fata și nu dormeau. Acasă erau doar ei și copii care sunt mici.

3. *Fiind audiată în ședința de judecată partea vătămată* ***** a declarat că, pe Timoșenco Igor îl cunoaște nu sunt în nici o relație. El este soțul verișoarei sale Rita. În iarna anului 2023, ea împreună cu fiica Anastasia care avea la cel moment vîrsta de 5 ani, s-a dus la verișoare ei Toma Rita din s. ***** pe noapte. Timoșenco Igor a inițiat conflict și a alungat-o pe soția sa de acasă. Ea s-a culcat cu fiica sa, a venit Igor și a început a o atinge peste tot corpul, o atingea, și-i zicea: „dă-mi” alte cuvinte nu spunea. Fiica s-a speriat și a început a plînge. Atunci el i-a zis:” dacă nu-mi dai, strînge-ți lucrurile și ieși din casă”. Din cuvintele lui ea a înțeles că el a vrut relații sexuale să întrețină. Ea nu i-a zis nimic deoarece el era beat și ea avea frică de el. Ea a luat lucrurile, fiica și a mers la o altă verișoară pe nume Clava Toma. Timoșenco Igor le-a petrecut pînă la poartă, era în chiloți, nu le-a zis nimic. Cînd a ajuns la Toma Clava acolo era și soția lui Igor și le-a povestit despre cele întîmplate, după ce a sunat la poliție.

Pe Timoșenco Igor nu-l iartă, pretenții de ordin material și/sau moral nu are. Dacă va fi recunoscut vinovat să-i fie aplicată pedeapsă mai aspră.

4. Deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția sa de cele imputate, vina acestuia se mai dovedește și prin documentele şi procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, cercetate în ședința de judecată și anume:
   - *ordonanță de începere a urmăririi penale din 22 martie 2024* (f.d.2);
   - *raport privind înregistrarea faptei din 19.12.2023* (f.d.4);
   - *raport privind înregistrarea apelului telefonic a OSOS al SG al IP Ștefan Vodă, comisar principal V.Tomov din 19.12.2023* potrivit căruia la data de 19.12.2023 ora 20:35, prin telefon a parvenit o informație de la dispecerul SU 112, precum că cu un apel s-a adresat ***** a.n.1981 loc.sat.***** rl.Ștefan Vodă care a comunicat că a fost agresată fizic de către cunoscutul ei, Timoșenco Igor, care era în stare de ebrietate alcoolică (f.d.6);
   - *tichetul Drager din 19.12.2023*, prin care se atestă că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Igor Timoșenco, constituia 0.74 mg/l. (f.d.13);
   - *fișa de evaluare a riscurilor victimei în caz de violență sexuală* (f.d.21-23);

Aprecierea instanței:

5. În corespundere cu art.93 alin.(1) CPP, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.
6. În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) CPP: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective". Potrivit art. 101 alin. (1) CPP: „Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor".
7. În conformitate cu art.101 alin.(1), (2) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.
8. Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.
9. La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de

inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

10. În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.
11. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.
12. Potrivit art. 113 Cod Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.
13. *Obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzută de art. 173 Cod penal are un caracter complex: <u>obiectul juridic principal</u> îl constituie relaţiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală sau libertatea sexuală a persoanei; <u>obiectul juridic secundar</u> îl formează relaţiile sociale cu privire la libertatea psihică, integritatea corporală sau sănătatea persoanei.
14. În ipoteza în care se creează o atmosferă degradantă, umilitoare sau insultătoare pentru victimă, în plan secundar se aduce atingere, de asemenea, relaţiilor sociale cu privire la onoarea (cinstea) şi demnitatea persoanei.
15. Infracţiunea de hărţuire sexuală are *obiect material* în acele cazuri când acțiunea principală din cadrul faptei prejudiciabile analizate se realizează în formă fizică (de exemplu, pe calea mângâierilor, îmbrăţişărilor, ciupiturilor, palmelor „amicale”, strângerilor ușoare de diferite părți ale corpului, săruturilor „prietenești”, îmbrâncelilor etc.)”. În astfel de cazuri, corpul victimei reprezintă obiectul material al infracțiunii prevăzută de art. 173 Cod penal.
16. Astfel la caz, instanța de judecată atestă că, obiectul material se exprimă prin atingerile în zona pieptului și picioarelor de către inculpatul, Timoșenco Igor asupra părții vătămate, *****.
17. Victimă a infracțiunii prevăzută la art. 173 Cod penal, poate fi persoana de sex feminin sau persoana de sex masculin. Aceasta are fie o altă apartenenţă sexuală faţă de subiectul infracţiunii, fie aceeași apartenență sexuală cu subiectul infracţiunii.
18. *Latura obiectivă* a infracţiunii prevăzută de art. 173 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din două componente: 1) acţiunea principală și 2) acţiunea adiacentă.
19. În ceea ce privește acțiunea principală, aceasta îndeplinește următoarele două condiții: 1) constă în pretinderea de la victimă a unui act sexual sau a unei acțiuni cu caracter sexual prin comportament fizic, verbal sau nonverbal; 2) creează pentru victimă o atmosferă neplăcută, ostilă, degradantă, umilitoare, discriminatorie sau insultătoare.

20. Manifestarea comportamentului verbal în contextul hărțuirii sexuale se poate exprima în: diverse demersuri făcute victimei, sub formă de propuneri, avansuri, aluzii, solicitări etc.
21. Scopul special al infracțiunii examinate se exprimă în determinarea victimei să întrețină un act sexual sau o acțiune cu caracter sexual. Pretinderea de la victimă a unui act sexual sau a unei acțiuni cu caracter sexual presupune cererea, revendicarea, solicitarea adresată victimei ca aceasta să întrețină un act sexual sau o acțiune cu caracter sexual.
22. Astfel, în cadrul ședinței de judecată s-a constat că inculpatul, Timoșenco Igor, a pretins un act sexual de la partea vătămată, *****, or din declarațiile părții vătămate, inculpatul a început să o atingă pe corp și se adresa cu cuvintele „dă-mi", prin ce partea vătămată a înțeles că acesta pretinde la acțiuni cu caracter sexual, iar când partea vătămată a refuzat, ultimul a alungat-o din casă cu copil mic pe timp de iarnă, fiind noaptea.
23. Infracţiunea prevăzută de art. 173 Cod penal, este o infracţiune formală. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii unui act sexual sau a unei acțiuni cu caracter sexual prin comportamentul fizic, verbal sau nonverbal, dacă prin aceasta se creează o atmosferă neplăcută, ostilă, degradantă, umilitoare, discriminatorie sau insultătoare pentru victimă, săvârșite profitând de starea de dependență a victimei sau prin amenințare. La calificare, nu contează dacă făptuitorul a reușit sau nu să realizeze actul sexual pretins ori acțiunea cu caracter sexual pretinsă. O astfel de circumstanță poate fi luată în considerare la individualizarea pedepsei.
24. *Latura subiectivă* a infracţiunii de hărţuire sexuală se caracterizează prin intenţie directă. Privită prin prisma alin. (1) și (2) art. 1322 Cod penal, sintagma „pretinderea unui act sexual sau a unei alte acțiuni cu caracter sexual" (utilizată în art. 173 Cod penal) denotă că săvârșirea infracțiunii de hărțuire sexuală este determinată de obținerea de către făptuitor a unei satisfacții sexuale.
25. În consecință, motivul special obligatoriu al infracțiunii prevăzută de art. 173 Cod penal, se exprimă în năzuința de obținere a unei satisfacţii sexuale. În lipsa acestui motiv nu poate fi aplicat art. 173 Cod penal. Alte motive (de exemplu: răzbunare; motivele de prejudecată etc.) pot eventual doar să însoțească năzuința de obținere a unei satisfacţii sexuale.
26. Scopul infracţiunii prevăzută de art. 173 Cod penal este unul special, şi anume: scopul de a determina victima să întrețină un act sexual sau o acțiune cu caracter sexual. În lipsa acestui scop nu poate fi aplicat art. 173 Cod penal.
27. În art. 173 Cod penal noţiunea „act sexual" are înțelesul stabilit în alin. (1) art. 132^2 Cod penal. În art. 173 Cod penal prin „altă acțiune cu caracter sexual" se are în vedere acțiunea cu caracter sexual în sensul alin. (2) art. 1322 Cod penal.
28. *Subiectului infracţiunii*, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii faptei a atins vârsta de 16 ani. Subiect poate fi persoana de sex feminin sau persoana de sex masculin. Acesta are fie o altă apartenență sexuală faţă de victima infracţiunii, fie aceeaşi apartenenţă sexuală cu victima infracţiunii. Nu este necesar ca subiectul să aibă o calitate specială.

29. Astfel că în ședința de judecată s-a constat că Timoșenco Igor, la data de 19.12.2023, când a fost comisă infracțiunea, avea vîrsta de 43 ani, fiind persoana responsabilă și își dădea seama de acțiunile sale.
30. Din probele cercetate în ședința de judecată, rezultă dincolo de orice dubiu rezonabil că inculpatul Timoșenco Igor, la data de 19 decembrie 2023, în jurul orei 20:00 aflîndu-se la domiciliul său în s. *****, rl. Ștefan Vodă, unde se afla și verișoara concubinei sale *****, fiind în stare de ebrietate alcoolică acționând cu intenție directă, îndreptată spre hărțuirea sexuală a lui *****, s-a apropiat de ultima în timp ce dormea împreună cu fiica sa pe un pat, unde, a început a o atinge cu mâinile la piept și picioare, după care trezind-o din somn a pretins să întrețină un raport sexual cu el, creând o atmosferă neplăcută, ostilă, degradantă, umilitoare și insultătoare pentru aceasta.Urmare a refuzului de întreținere a actului sexual expus de către *****, numitul Igor Timoșenco, pe timp de noapte, i-a comunicat acesteia să-și strângă hainele și să părăsească domiciliul împreună cu fiica sa minoră, ce și a făcut.
31. Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiție în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.
32. Explicații în acest sens se conțin şi în pct.4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căruia, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.
33. Instanța reține că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.
34. Studiind şi analizînd probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, atît din partea acuzării cît şi din partea apărării, apreciindu-le din punct de vedere a pertinenței, concludentei, utilităţii şi veridicității lor, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, instanţa de judecată consideră starea de fapt stabilită precum şi dovedită, în afara unor dubii rezonabile că, Timoșenco Igor, a săvârșit fapta prejudiciabilă, în circumstanțele expuse mai sus, iar acțiunile acestuia, instanța le încadrează juridic în baza art.173 alin.(1) Cod penal conform indicilor calificativi: ”Hărțuirea sexuală, adică pretinderea unui act sexual sau a unei alte acțiuni cu caracter sexual prin comportamentul fizic, verbal sau nonverbal, dacă prin aceasta se creează o atmosferă neplăcută, ostilă, degradantă, umilitoare, discriminatorie sau insultătoare pentru victimă, săvârșită profitând de starea de dependență a victimei, cu condiția că fapta nu întrunește elementele violului sau ale acțiunilor cu caracter sexual neconsimțite.”

35. Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în şedinţa de judecată, instanţa menţionează faptul că starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptelor imputate s-au confirmat în totalitate.
36. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate şi examinate minuţios de către instanţa de judecată, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialității.
37. În cadrul examinării circumstanțelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii de hărțuială sexuală adică pretinderea unui act sexual sau a unei alte acțiuni cu caracter sexual prin comportamentul fizic, verbal sau nonverbal, dacă prin aceasta se creează o atmosferă neplăcută, ostilă, degradantă, umilitoare, discriminatorie sau insultătoare pentru victimă, săvârșită profitând de starea de dependență a victimei, cu condiția că fapta nu întrunește elementele violului sau ale acțiunilor cu caracter sexual neconsimțite şi nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.
38. Faptul că, inculpatul nu a recunoscut vina s-a de săvârșirea faptei incriminate, în ședința de judecată, denotă despre intenția acestuia, de a se eschiva de la răspundere pentru fapta săvârșită.
39. Astfel, instanța de judecată constată că cele invocate de către partea apărării, în cadrul ședinței de judecată nu și-au găsit confirmare, astfel, instanța, nu a constatat nici un temei de achitare a inculpatului Timoșenco Igor, după cum a cerut avocatul său or, reiterează instanța, vinovăția inculpatului de săvârșirea faptei prejudiciabile comentate supra, a fost dovedită, în afara unor dubii rezonabile.
40. Or declarațiile părții vătămate date în ședința de judecată, coraborează cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, mai mult ca atît inculpatul, a menționat în cadrul ședinței de judecată că i-a propus părții vătămate de a întreține un raport sexual însă ultima a refuzat, iar partea vătămată a declarat în cadrul ședinței de judecată că nu a fost o propunere și o pretindere a unui act sexual, odată ce acesta a început să o atingă pe corp în timp ce ea dormea lîngă copilul minor, totodată ultimul se adresa cu cuvintele „dă-mi”, pe care partea vătămată le-a perceput ca fiind o pretindere a unui act sexual.
41. Astfel, în cauza dată, în ședința de judecată au fost cercetate suficiente probe, care în cumul, cu certitudine stabilesc vinovăția inculpatului în săvârșirea acestei infracțiuni.
42. Urmare celor relatate, sumează instanța, găsindu-l vinovat pe inculpatul Timoșenco Igor de săvârșirea faptei prejudiciabile, în circumstanțele, după cum au fost mai sus expuse, acesta urmează a fi supus pedepsei penale, în condițiile Legii.
43. Circumstanțe atenuante, în privința inculpatului Timoșenco Igor, instanța nu a reținut.
44. Circumstanțe agravante din rîndul celor prevăzute la art. 76 Cod penal, nu au fost stabilite.
45. Referitor la persoana inculpatului, instanța reține că, acesta potrivit caracteristicii eliberate de primăria s. *****, r-l Ștefan Vodă, se caracterizează negativ, nu este angajat în cîmpul muncii, are patru copii minori la întreținere, au fost înregistrate acte de violență în familie;(f.d.12) potrivit revindecării, Timoșenco Igor, anterior a fost condamnat, (f.d.39), potrivit cazierului contravențional, pe numele lui Timoșenco

Igor pe parcursul anilor 2021-2024 au fost înregistrate mai multe contravenții.(f.d.40).

46. Totodată este de menționat și faptul că la moment, Timoșenco Igor, se deține în Penitenciarul nr.13 mun.Chișinău fiind condamnat prin Sentința Judecătoriei Căușeni sediul Ștefan Vodă din 25 martie 2025, la 2 ani 6 luni închisoare, sentință care la moment nu este în vigoare, fiind contestată la Curtea de Apel Centru.
47. Sancțiunea articolului 173 alin.(1) Cod penal (în redacția legii la momentul comiterii infracțiunii), prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 180 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.
48. Realizînd individualizarea pedepsei, prin respectarea cerințelor art.75 al.(1) Cod penal, pentru a stabili categoria și termenul pedepsei, instanța reține că, inculpatul a săvîrșit, cu vinovăție infracțiunea, care face parte din categoria celor ușoare. (art.16 Cod penal).
49. Astfel, găsindu-l vinovat pe inculpatul, Timoșenco Igor, de săvîrşirea infracțiunii incriminate, soluţionînd chestiunea cu privire la tipul şi mărimea pedepsei care urmează a fi stabilită inculpatului, instanța de judecată reține prin prisma art.7, 61, 75-78 Cod penal, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei că, pedeapsa trebuie să fie legală, personală, aplicativă şi moralizatoare, egală pentru toţi infractorii și inevitabilă, instanţa de judecată ţinând cont de persoana inculpatului, de gravitatea, caracterul şi urmările infracţiunii săvîrşite, de motivul acestuia, de concursul circumstanţelor agravante şi celor atenuante, de influienţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării acestuia, ajunge la concluzia de a-i stabili pedeapsa, sub formă de închisoare.
50. Instanța a ajuns la concluzia de a-i stabili inculpatului pedeapsa cu închisoare cu executarea pedepsei, în penitenciar de tip deschis conform prevederilor art.72 al.(1) lit.a), al.(2) Cod penal, ținînd cont de faptul că, scopul pedepsei penale ca măsură de constrîngere statală și mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, dedus din conținutul art.61 CP, este cel de a restabili echitatea socială, de a corecta vinovatul, precum și a preveni săvîrșirea de noi infracțiuni atît de către acesta, cît și de alte persoane.
51. Deși pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional, instanța consideră că, în cazul dat personalitatea infractorului face necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă, mai blîndă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul, or inculpatul anterior a fost judecat, la moment se deține îan Penitenciarul nr.13, în baza sentinței de condamnare a Judecătoriei Căușeni sediul Ștefan Vodă din 25 martie 2025, deși sentința nu este definitivă, aceasta fiind atacată la Curtea de Apel Centru, instanța totuși concluzionează că ultimul nu se corijează și nu face concluziile corespunzătoare în scopul respectării legii.
52. În acest caz, concluzionează instanța, se impune acestuia o pedeapsă penală echitabilă, care să-i impună lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi să fie suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, intereselor statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

53. O pedeapsă nonprivativă de libertate în privinţa inculpatului, denotă instanţa, nu va fi capabilă să contribuie la realizarea scopurilor legii penale cum ar fi corectarea acestuia, prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît de acesta cît şi de alte persoane or, o pedeapsă prea blîndă ar genera dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni.
54. În această ordine de idei, instanța, ține să reitereze că, scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.
55. De aceia, instanţa de judecată, întru respectarea cerinţei art.75 al.(1) Cod penal, va aplica inculpatului o pedeapsă echitabilă cu închisoare, ultima constituind o cerinţă a principiului echităţii în dreptul penal, care obligă instanţa să-i aplice infractorului o pedeapsă legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze celelalte scopuri ale pedepsei penale (art.61 al.(2) Cod penal).

Cu privire la măsura preventivă.

56. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din CPP, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
57. În circumstanţele descrise, reținînd categoria pedepsei stabilite inculpatului prin prezenta sentință, gravitatea faptelor comise, precum și pericolul social al unor astfel de fapte, în scopul executării pedepsei, instanța de judecată consideră necesar de a dispune aplicarea în privința lui, Timoșenco Igor, a măsurii preventive arestul preventiv, pînă la rămînerea definitivă a sentinței.
58. În prezenta cauză nu a fost înaintată acțiune civilă.
59. Corpuri delicte nu au fost anexate la prezenta cauză penală.
60. Solicitări privind încasarea cheltuielilor de judecată nu au fost formulate.
61. Conform art. 340, 382, 384, 385, 389, 392-395, 397 CPP, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Timoșenco Igor se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.173 al.(1) Cod penal și i se stabilește pedeapsă sub formă de 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Se aplică măsura preventivă în privinţa lui Timoșenco Igor - arestul preventiv începînd cu data pronunțării sentinței 01 iulie 2025 și pînă la devenirea definitivă a sentinței.

Termenul executării pedepsei în privința lui Timoșenco Igor, urmează a fi calculat din momentul devenirii definitive a sentinței, cu includerea perioadei aflării sub arest preventiv începînd cu data pronunțării sentinței 01 iulie 2025 și pînă la devenirea definitivă a sentinței.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Căuşeni sediul Ștefan Vodă.

Preşedintele şedinţei, judecător Olesea Ciocîrtă-Rusu